

[Handelsministeren.]

i Samlingens Løb vil være en Kendsgerning, selv om den saa til Gengæld bliver et af Regeringens faa Resultater. Spørgsmaalstegnet er jo overhovedet kun tilladeligt, fordi enhver ny politisk Sæson naturligvis altid staaer i Spørgsmaalets Tegn". I Artiklen siges der saa forskelligt om Londoner-Resolutionens Indhold, og Bladet gaar naturligvis ud fra, at da Lovforslaget, som det er fremsat, er udarbejdet efter Resolutionens Anvisning, saa vil de Partier, hvis Repræsentanter i London har stemt for Resolutionen, ogsaa stemme for Lovforslaget.

„Det kan dog vel ikke tænkes“, skriver Bladet,

„at Repræsentanter for Partierne ved internationale Konferencer stemmer for Foranstaltninger, som de efter deres Hjemkomst løber fra eller bortfortolker — det vilde smage for meget af, at Middage og Udflugter havde været Hovedsagen, Forhandlingerne blot en besværlig Biting!“

I Artiklen nævnes saa senere nogle af de Repræsentanter for Rigsdagen, der har været paa Konferencen i London og har deltaget i Forhandlingerne og Afstemningen, og Artiklen slutter med følgende Udtalelse: „Al Tale om Livets Konsekvens maa høre op, hvis vi ikke inden 1. April 1931 har en Trustlov.“

Det eneste, der herefter kan blive Tale om, er, om Lovforslaget, som Handelsministeriet har udarbejdet, og som jeg har fremsat her, svarer til Resolutionen, og derom synes jeg ikke der kan herske nogen virkelig begrundet Tvivl. Forslaget er udarbejdet i nøje Overensstemmelse med Direktiverne, der er givet paa Londoner-Konferencen. Selvfølgelig kunde Lovforslaget have været skrevet med andre Ord, men det kunde ikke gives et andet positivt Indhold, saafremt det skulde være Resolutionen formet i Lovparagraffer. Der kan saaledes ikke hverken principielt eller praktisk være nogen Uoverensstemmelse, og den Kritik, der nu saa voldsomt udøves, er i Virkeligheden ganske ved Siden af.

Jeg er selvfølgelig villig til at drøfte eventuelle Ændringsforslag, som maatte blive stillet under Forhandlingerne om Lovforslaget, navnlig saadanne, som kan tjene til at give det et mere koncist Præg. Lovforslaget er, som i Londonresolutionen anvist, udarbejdet efter det Princip, at Sagen skal søges oplyst og fremstillet, saaledes at Offentligheden kan faa Besked paa, hvad der er foretaget. Viser det sig saa efter fore-

tagen Undersøgelse af den i Lovforslaget foreslaaede frie og uafhængige Kommission, at der ikke er sket noget Overgreb eller nogen Handling, som det forbrugende Publikum med Grund kan besvære sig over, saa er Sagen dermed afgjort. Men viser det sig, at det modsatte er Tilfældet, saa maa det urigtige ændres, og sker det ikke frivilligt efter Henstilling fra den nedsatte Kommission, saa er Domstolene i Overensstemmelse med Londonkonferencens Anvisning det rette Forum.

Jeg glæder mig over den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet ikke blot fra det to Regeringspartiers Ordførere, men ogsaa fra Venstres Ordfører, og jeg takker det ærede Medlem Hr. Olav Olsen for hans tilsluttende Udtalelser til Lovforslaget. At det ærede Medlem har haft visse kritiske Bemærkninger at fremsætte overfor Lovforslaget, var ikke andet, end jeg kunde vente — der kan altid gøres Indvendinger mod Udformningen af en Resolution i Lovparagraffer —, og jeg skal, som jeg allerede har antydet, være villig til at forhandle om visse Ændringer, der maatte ønskes, naar bare ikke Lovforslagets Karakter i Overensstemmelse med Londonresolutionen udviskes, saaledes at der ikke bliver noget virkeligt Indhold tilbage i selve Loven.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Olav Olsen saa klart og tydeligt har udtalt, at Venstrepartiet selvfølgelig vedstod Partiets Stilling paa Konferencen i London, og det glædede mig at høre det ærede Medlem udtale, at hvis det ikke gjorde dette, saa var der ingen Mening i, at man overhovedet fortsatte med det interparlamentariske Arbejde. Det ærede Medlem sagde, at dermed var ikke sagt, at Venstre i alt kunde samstemme med Handelsministeren; der var visse Paragraffer, som det ærede Medlem mente maatte skrives paa en anden Maade. Derom kan vi jo forhaabentlig forhandle os til Rette, idet jeg gaar ud fra som givet, at det er den ærede Ordførers og Venstres Hensigt at medvirke til at faa Lovforslaget gennemført i indeværende Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem nævnte Andelskabernes Virksomhed her i Landet og udtalte i den Forbindelse, at han ikke troede, der var saa overmaade mange Prisaftaler i Danmark af den Karakter, at de virkede særdeles skadeligt, men det ærede Medlem maatte dog i samme Forbindelse erkende, at der i hvert Fald var Eksempler paa, at Andelsvirksomhederne ikke havde opfyldt deres Mission paa tilfredsstillende Maade. Dette skal jeg ikke komme ind paa ved